

Tăcerea stelelor

Maria Ieva

Când ne simțim străini și goi,
De ce să osândim trecutul?
Puterea lumii stă în noi,
De când e cerul și pământul...

Am fost iobagi zidiți în lut,
Ca fluturii într-o clepsidră,
Să nu mă-ntrebi de m-a durut
Urcușul drept pe piramidă.

La margine de drum am stat
Și-am rupt o rază pentru tine,
La început nebotezat
Cu taina gândului de mâine.

Din apa sfântul botez,
În nopțile de sâmzâiene,
Păstrez, iubite, doar un crez,
O lacrimă ascunsă-n gene.

Să stăm tăcuți, să ascultăm
Cum ciutura-n fântână cade
Și în adânc să îngropăm
Trecutu' -n scrin de acolade...

Să învățăm încă un zbor,
Curând vom merge-n pribegie,
Doar pentru visele ce mor,
Se naște-n cer o galaxie.

Doi robi uniți de un destin -
Făclii pe cruce răstignite;
Sub aripi îngerii iar țin
Tăcerea stelelor rănite...